

synes derfor, det vilde have været forstandigt og tillige hensynsfuldt over for Tingets Medlemmer — min egen Ringhed indbefattet —, om man havde bilagt dette Forslag, der drejer sig om saa mange Millioner, med saadanne Oplysninger, at hvert af Tingets Medlemmer kunde danne sig *nogen* Forestilling om, hvorvidt det er forsvarligt at gaa ind paa Overenskomsten eller ej.

Jeg har forsøgt at stille noget op, som i nogen Grad kunde tilfredsstille mig selv, og jeg maa ganske vist erkende, at efter denne Opstilling ser det ud, som om det er ret forsvarligt, men det er dog ikke det samme som, hvis man fik en virkelig autentisk Redegørelse for, hvilke Værdier der har været lagt til Grund for denne meget vidtløftige Overenskomst. Der er saaledes ikke Mulighed, i alt Fald ikke for mig, til at dømme om, hvorvidt det er forsvarligt at stemme for det Forslag, der her foreligger ved 2den Behandling, eller ikke.

Det er ikke alene Grundarealernes Værdier, som det kunde have været ønskeligt at Medlemmerne af dette Ting havde haft Lejlighed til at blive bekendte med, men det er tillige Beskaffenheden af det, der skal tilvejebringes for de mange Millioner. Jeg tillader mig at spørge: Hvad er det for en Centralpersonbanegaard, der skal bygges? Hvorfor holdes Tingets Medlemmer i al Almindelighed — jeg taler stadig om Tingets i dette Forhold menige Medlemmer, dem, der staa uden for Udvalget — i fuldständig Uvidenhed om, hvad det er for Planer, der omhandles, og som Banegaarden skal bygges efter? Jeg tvivler ikke om, at der har staaet et rigt Materiale i saa Henseende til Udvalgets Raadighed, men hvorfor gives der ikke Tingets andre Medlemmer Lejlighed til at blive dog noget bekendte dermed? Jeg aner f. Eks. ikke i dette Øjeblik, til hvilket Verdenshjørne den ny Banegaard skal have sin Hovedfacade. Oprindeligt var det Meningen, at Hovedfacaden skulde vende ud imod Vesterbrogade. Senere har jeg hørt noget om, at det var Hensigten at lægge den ud imod Tivoli — jeg ved ikke, jeg aner ikke, om dette er rigtigt. Jeg ved ligeledes, at man tidligere har været betænkt paa at tilvejebringe Lokaler for Statsbanernes Administration i den øverste Etage. Jeg har set i det sidste Forslag, at dette har været frafaldet, og det er det rimeligvis endnu, men jeg ved intet om det. Jeg har aldrig set en Stump, ikke en Streg paa et Stykke Papir, der

angaar Beskaffenheden af den Banegaard, om hvis Anlæg vi nu skulle stemme. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om det ikke var muligt — ja, nu er det næsten for sent, thi Afstemningen skal jo foregaa i Dag —, at Medlemmer, der kunde have Lyst til at gøre sig bekendte med den tilkommende Københavns Banegaard, kunde faa Adgang til at gøre sig bekendte med i alt Fald Hovedtrækkene af denne Ordning. I øvrigt — jeg gentager det — tror jeg, efter den svage Forestilling, som jeg personlig har været i Stand til at gøre mig om den sluttede Overenskomst, ikke, at den gør stor Uret til nogen af Siderne, men det havde jo været overmaade rart, om man kunde have haft lidt mere at støtte sig til end sin egen Tanke, der jo ikke rækker ret vidt i den Henseende, naar man ganske savner det Materiale, hvorpaa en virkelig Overbevisning kan bygges.

Der er f. Eks. det Spørgsmaal, som ikke er af saa ringe Betydning: Hvad Værdi har, hvad betyder i Penge den Forpligtelse, som Københavns Kommune har paataget sig til at udrede Ekspropriationsudgifterne ved to Ejendomme paa Vesterbrogade. Hvorledes skal dette Forhold forstaaes? Skal Københavns Kommune udrede den fulde Udgift, som disse Ejendomme kunne ansættes til, det vil sige ikke alene til Bygninger, der skulle fjernes, men ogsaa Erhvervelsen af Grunden? Thi jeg forudsætter, at det er der, hvor Sporene løbe ud under Vesterbrogade Syd fra. Der er saaledes i denne vidtløftige og maaske fornuftige Overenskomst en Mængde Tvivlsspørgsmaal, som det kunde være overmaade rart at have en lille Smule Mening om, inden man skal tage sin Stilling til det hele store Spørgsmaal og bekræfte denne Stilling ved sin Afstemning.

Da der ikke har været nogen Mulighed for at komme til at paatale de manglende Oplysninger inden denne anden Behandling i Dag, hvor vi skulle tage Stilling for eller imod, er jeg nødt til at lade være at tage Stilling. Jeg kan hverken stemme for eller mod hele denne store Sag, uden at vide noget som helst om, hvordan det i Virkeligheden forholder sig. Dette beklager jeg, thi af alle de Forslag, vi have haft, stiller dette, som Ordføreren rigtig sagde, ikke alene mindst Krav til Statskassen, men det er vistnok ogsaa i mange andre Retninger det mest forsvarlige. Jeg beklager derfor, at jeg ikke kan have den Fornøjelse og Ære at være med til at stemme for Forslaget. Men det kan jeg